

foto: Cornel Mifrode

Doi ruși (și restul români) la Piatra Neamț: A.P. Cehov și Igor Larin cu *Livada de vișini*

un lucru: la Borcia nu era niciodată ușa închisă. Eu m-am dus întotdeauna să vorbesc cu el, în special când nu eram de acord cu ceva. Ceilalți, care credeau că ei le știu pe toate, nu l-au abordat. Spuneau: „Numai Talașman se duce, că are pile”. Eu îl întrebam pe Borcia ca pe un coleg, nu ca pe un director. El are un dar extraordinar: știe să vadă teatru, e un foarte bun spectator. Iar cel mai important a fost că, împreună cu o parte dintre actori (printre care și eu), a visat să refacă teatrul din Piatra Neamț, să-l transforme în ce a fost el odată. Borcia a izbutit acolo ceea ce nu a reușit un județ: să facă un teatru-lider. Dar au învins mediocritatea și lipsa de respect față de meserie.

Dacă s-ar fi revoltat actorii care îl susțineau pe Borcia ar fi fost vreo diferență?

Nu. Nu se mai putea face nimic. Nu ai cu cine să te lupți. Nebunia nu e că l-au schimbat pe Borcia. Viața merge înainte, nimeni nu e de neînlocuit. Există, însă, consilieri care nu au fost în viața lor la teatru și care îl judecă pe Shakespeare sau comentează viața unui regizor.

Mirona Hărăbor

În timpul anilor petrecuți la Piatra Neamț, ai simțit că publicul s-a schimbat? Începuseră spectatorii să vibreze la teatrul provocator pe care îl făceați voi?

Am sesizat asta la tineri și la oamenii trecuți de a doua tinerețe. Ei erau cei mai deschiși. În **Scandal cu publicul**, noi, actorii, am rămas „incremențiți”

timp de un minut, așa cum ne-a indicat Mugur. Publicul nu a stat amorf, chiar dacă a reacționat contradictoriu. A dovedit că este viu. Or, ce vor cei care l-au demis pe Borcia? Spectacole „elegante”, de la care lumea să plece la fel cum a venit! Cu astfel de oameni nu te poți lupta, nu ai arme. Cei care l-au contestat nu au înțeles

A sprijini sau a distruge

Spectacolul demiterii lui Corneliu-Dan Borcia face parte, pentru mine, din lanțul oribil pe care reușim să-l realizăm noi, românii, demolând tot ceea ce încearcă să se ridice ca o construcție generoasă, utilă semenilor. Consolidarea unei trupe, îmbogățirea cu fluid cultural a unui oraș, organizarea unui festival inter-

național, apelul la literatura contemporană de calitate n-au fost în serviciul lui Borcia personal, ci au fost un dar către comunitate. S-ar putea ca nici comunitatea să nu fie conștientă de darul primit, dar cei care diriguiesc societatea, influențând destinul comunității, au obligația de a vedea cu luciditate faptul constructiv și de a-l

sprijini. Pentru că nu o fac, ci, dimpotrivă, distrug, trebuie să le fie rușine.

Ceea ce mă doare în plus este durerea lui Borcia, care-și vede construcția de ani de zile dărâmată cu nepăsare printr-un brânci.

Florica Ichim

Dragă Dan Borcia

Revista „Scena” mi-a solicitat opinia în legătură cu demiterea ta. Ar fi un prilej potrivit să mă alătur și eu corului (totuși, de cameră), care consideră această demitere ca pe o mărlănie. Iartă-i, Doamne, pe cei ce nu știu ce fac! Cât despre cei ce știu și nu le pasă, dă-le pe cap, Doamne, și lor, Consiliul Județean Neamț.

Așa că, în loc de răspuns la ancheta „Scenei”, m-am gândit că e mai bine

să-ți fac o propunere. După cum știi, de zece ani la Sfântu Gheorghe se desfășoară Festivalul Internațional de Teatru ATELIER, creat de subsemnatul și la care teatrul condus, până mai ieri, de tine a participat și a fost chiar premiat de câteva ori. Ce-ai zice ca ediția de anul viitor (iunie 2002), a zecea la număr, să se desfășoare sub direcția ta? Mă gândesc că ar fi păcat să-ți ieși din mână, după atâția ani în

care ai făcut unul dintre puținele festivaluri de teatru adevărate din România.

Cu speranța că nu te vei considera jignit și că vei accepta modesta mea propunere, te îmbrățișez și aștept cât mai repede un semn de la tine.

Cu stimă,

Radu Macrinici